

Kolossalaiskirjeen teksti on mustalla tekstillä.

Omat kommenttini ovat tällaisella sinisellä.

Aiheeseen liittyvät muut raamatunkohdat ovat mustalla kursivoidulla.

Paavalin kirje Kolossalaisille; 2:14-19, Kristus seurakuntansa päänä

Kol. 2:14. hän (Kristus) kumosi meitä rasittavan velkakirjan kaikkine määräyksineen ja teki sen mitättömäksi nautitsemalla sen ristiin.

Sana elämään kommentaariraamattu kertoo meitä rasittavasta velkakirjasta seuraavaa:

Pois pyyhitty ("vanhentunut", Hepr. 8:7-13.) kirjoitus säädöksineen tarkoittaa vanhan testamentin lakia ja sen vaatimuksia. Se oli meitä vastaan ja vaati maksua synneistämme. Vaikka vanhan testamentin moraaliset to- tuudet ja periaatteet ovat meille edelleen opetuksiksi ja ohjaukseksi, kukaan ei voi pelastua yrittämällä pitää kiinni lain säädöksistä tai perustaa uskonelämänsä sen sääntöjen ulkonaiseen noudattamiseen.

Taivaaseen johtaa kaksi tietä. Toinen on lain täydellisen täyttämisen tie. Vain Jeesus Kristus Jumalan ainoana Poikana on kyennyt sen tien kulkemaan. Muut kyllä sitä tietä yrittävät, mutta koska he ovat lähtökohdiltaan synti- siä ihmisiä, heidän on mahdotonta siinä onnistua. Lain tien kulkija yrittää kyllä noudattaa Jumalan lakia, mutta koska hän ei siinä onnistu, hän joutuu valitsemaan seuraavista vaihtoehdoista.

1. Yksi madaltaa suoritusasoa ja luulee, että Jumala mielistyy häneen koska hän ei ole kylmä eikä palava. Itse asiassa hän rehvastelee synneillään Pyhälle Jumalalle. Mutta juuri tällaiselle Jumala lukee ankarat tuomiot, Ilm. 3:15-19.
2. Toinen yrittää pitää suoritusasoaan yllä mutta väsyä ja toteaa sen mahdottomaksi. Hän pettyy kristinuskoon ja kristinuskon Jumalaan ja toteaa että; "mieluummin uskon vaikka kehitysoppiin luojana". Usein tällainen henkilö alkaa pettyneenä tuhota kristinuskoa sisältäpäin lampaan kaapuun pukeutuneena sutena.
3. Myös kolmas yrittää pitää suoritusasoaan yllä mutta toteaa sen mahdottomaksi. Hänkin pettyy kristinuskoon ja kristinuskon Jumalaan, mutta alkaa vähitellen havaita, että eihän hän olekaan Pyhään Jumalaan pettynyt, vaan itselleen laatimaansa epäjumalaan jota hän piti aitona kristittyjen Jumalana. Nyt hänellä on erinomaiset edellytykset löytää ristiinnaulittu Jeesus Kristus elämänsä Herraksi ja saada elämänsä ilo ja rauha.

Toinen taivaaseen johtava tie on pyytää Jeesuksen sovintoveressä syntinsä anteeksi ja pyytää, että Hän kätkeisi meidät omaan ristinkuolemaansa, jotta Hän saisi myös synnyttää meidät uudesti ylhäältä ja liittäisi meidät oman elämänsä yhteyteen. Tämä tie on jokaiselle avoinna siihen asti, kunnes Jeesus Kristus palaa hakemaan omansa luokseen taivaaseen.

Mutta sellainen ihminen joka hylkää sekä lain tien että Jeesuksen, elää kurittomuudessa, ja silloin hänen elä- mänmatkansa suunta on kohti kadotusta.

Tähän liittyy sopivasti jostain poimimani kohta, joka kuvaa millaista on elää lain alaisena, millaista on kurittomuus ja millaista on vapaus Kristuksessa.

Kuvittele ajavasi autoa. Tiellä on paljon liikennemerkkejä, joita sinun tulee noudattaa. Sinun velvollisuutesi on lain alaisena havaita ne kaikki ja säätää ajotapasi niiden esittämien vaatimusten mukaiseksi. Jos et noudata niitä, olet lain määräämien rangaistusten alainen. Yksikin rike riittää rangaistuksen saamiseen. Tämä kuvaa lain alaisena elämistä.

Entä jos viis veisaat liikennemerkeistä ja ajat niin kuin haluttaa? Se on kurittomuutta.

Entä millaista on vapaus Kristuksessa? Ajat edelleen autoa, mutta nyt autossasi on tieliikennemerkit havain- noiva järjestelmä sekä ajoavustaja joka säätää automaattisesti nopeuden. Kaistavahti pitää ajoneuvon oikeal- la kaistalla, tutkajärjestelmä havaitsee jalankulkijat ja muut ajoneuvot ja pysäyttää tarvittaessa. Eivät lain määräykset ole mihinkään kadonneet, mutta nyt ulkopuolinen järjestelmä havaitsee liikennemerkit ja muun liikenteen ja säätää ajotapasi ja -nopeutesi niiden esittämien vaatimusten mukaiseksi. Tämä on vapautta jon- ka vain Kristuksen seurassa vietetty aika tuo mukanaan. Voit tosin edelleen halutessasi kytkeä ajoavustimen pois päältä ja palata joko kurittomuuteen tai lain alle yrittämään lain täyttämistä omin voimin.

Riippumatta ajoavustajasta, joka vapauttaa sinut liikennemerkkien pakkopaidasta, valitset itse edelleenkin päämäärän ja suunnan sekä reitin jota pitkin ajat. Mutta jos päämäärä on tiedossasi, eikö sinne kannata ajaa helpointa tietä kartan, Raamatun ohjeiden, mukaan.

"Kristus kumosi meitä rasittavan velkakirjan ... naulitsemalla sen ristiin." Tämä liittyy siihen että kristillisessä kasteessa meidät liitetään ristiinnaulitun Kristuksen kuolemaan ja haudataan Hänen kanssaan (Room. 6:3-14). Kastetulla on lupa Kristukseen Jeesukseen kätkeytyä uskoa Pyhä Jumala rakkaaksi Isäkseen. Tämä ei tarkoita sitä, että me silloin eläisimme ilman lakia. Mutta viitaten edelliseen esimerkkiin, Jumala on antanut Jeesuksen Kristuksen sovintovereen turvautuvan sydämeen "ajoavustajan", Pyhän Hengen, joka huolehtii lain täyttämisestä meidän puolestamme. Meidän tehtävämme on huolehtia siitä, että "ajoavustin" pysyy päällä.

Room. 6:3-14. *Tiedättehän, että meidät kaikki Kristukseen Jeesukseen kastetut on kastettu hänen kuolemaansa. ... jotta mekin alkaisimme elää uutta elämää. (Meidän vanhan luontomme on ensin kuoltava Kristuksen kanssa ennen kuin meihin voi syntyä ylhäältä uusi luonto. Vanha luontomme ja uusi luonto ovat täysin yhteen sovittamattomat; Matt. 9:16-17.) ... Tiedämme, että vanha minämme on yhdessä hänen kanssaan ristiinnaulittu, jotta tämä syntinen ruumis menettäisi valtansa emmekä enää olisi synnin orjia. (Ihmisen jumalanvastainen luonto menettää valtaansa vain silloin, kun se on Jeesuksen kanssa ristillä. Monet eivät tunnu tietävän tätä.) ... Synti ei enää ole teidän herranne, sillä te ette ole lain vaan armon alaisia. (Vaikka me vielä lankeamme uudestisyntyneinä Jumalan lapsinakin, Jeesuksen sovintoveren turvaten voimme palata takaisin armon alle.)*

Kol. 2:15. Hän (Jumala) riisui aseista vallat ja voimat ja saattoi ne kaikki häpeään, kun hän teki Kristuksesta niiden voittajan.

Paholainen joukkoineen on jo voitettu ja myös tuomittu, mutta he odottavat vielä tuomionsa täytöntöönpanoa, tosin valvotusti ja kytkettynä Jumalan kädessä olevaan liekaköyteen (Joh. 16:11, Matt. 25:41).

Joh. 16:11. *ja tuomio on siinä, että tämän maailman ruhtinas (saatana) on tuomittu.*
 Matt. 25:41. *"Sitten (kun Ihmisen poika tulee kuninkaana ja tuomarina) hän sanoo vasemmalla puolellaan oleville (= Niille, jotka eivät ole suostuneet Hänen omikseen.): 'Menkää pois minun luotani, te kirottut, ikuisen tuleen, joka on varattu Saatanalle ja hänen enkeleilleen. (Kadotus, eli helvetti, on valmistettu rangaistuspaikaksi saatanaalle ja muille Jumalaa vastaan nousseille enkeleille. Sinne sijoitetaan myös ne ihmiset, jotka eivät ole suostuneet sovintoon Jumalan kanssa. Vielä nyt helvetti on tyhjä.)*

Jeesus Kristus on Herrana kaikkien valtojen ja voimien yläpuolella. Jokaisen ihmisen edessä on valinta, pysyykö hän pahojen henkivaltojen puolella vai pakeneeko hän Kristuksen sovintoveren suojaan. Puolueettomaksi itsensä luuleva on pahuuden puolella. Paholainen joukkoineen on niin kuin Venäjän Putin, joka syöttää kansalle omaa ideologiaansa ja pyrkii estämään oikean informaation saamisen. Jos syntimme tunnustaen käännyimme Jeesuksen puoleen, on Jumala luvannut suojella meitä entisen isäntämme raivoa vastaan (Joh. 10:27-30). Jumala ottaa kaikki puoleensa kääntyneet omiin joukkoihinsa, pitää heistä huolta ja varustaa heidät (Ef. 6:10-12).

Joh. 10:27-30. *Minun lampaani kuulevat minun (Jeesuksen) ääneni ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua. (Jeesuksen äänen me kuulemme Raamatun sanassa.) Minä annan heille ikuisen elämän. (Jeesus puhui ikuisesta elämästä luonaan ja sen vastakohtasta ikuisesta erosta Hänestä. Ihmisellä on lopulta vain nämä kaksi loppusijoituspaikkaa.) He eivät koskaan joudu hukkaan, eikä kukaan riistä heitä minulta. Isäni, joka on heidät minulle antanut, on suurempi kuin kukaan muu, eikä kukaan voi riistää heitä Isäni kädestä. Minä ja Isä olemme yhtä." (Kukaan ei todellakaan voi riistää meitä Isän Jumalan kädestä, mutta liian moni Jeesuksen seuralainen päättää itse lähteä Hänen luotaan pois; Joh. 6:66-69. Jumala on tässäkin armollinen. Hän ei estä meitä lähtemästä.)*

Ef. 6:10-12. *Lopuksi: vahvistukaa Herrassa (Kristuksessa Jeesuksessa), ottakaa voimaksenne hänen väkevyytensä. (Me emme ota mitään ellei Kristus sitä ensin meille tarjoa. Ja Kristus antaa voimaansa vain omassa voimassaan heikoille; 1. Kor. 1:27, 2. Kor. 12:10.) Pukekaa yllenne Jumalan taisteluvälineet, jotta voisitte pitää puolianne Paholaisen juonia vastaan. (Me voimme pukeutua vain, koska Jumala itse pitää meille tarjolla pukua ja pukeutumista. Meidän valintamme on, otammeko me sen vastaan vai emmekö ota. Sellaisen henkilön usko, joka luulee olevansa omassa voimassaan vahvoilla, kohdistuu hänen omiin mahdollisuuksiinsa, ja siksi hänellä on itse "paperimassasta" tehty uskon kilpi, joka on kyllä kevyt kantaa ja näyttää komealta, mutta joka ei suojaa häntä pahan palavilta nuolilta; Ef. 6:16.) Emmehän me taistele ihmisiä vastaan vaan henkivaltoja ja voimia vastaan, tämän pimeyden maailman hallitsijoita ja (taivaan)avaruuden pahoja henkiä (henkiolentoja)*

vastaan. (Me emme itse kykene vastustamaan henkivaltoja koska jumalanvastainen luontomme on liitossa niiden kanssa; Room. 8:7. Siksi meidän on suostuttava antamaan elämämme ohjaukselta Kristukselle Jeesukselle, Hän on meidän puolustajamme; 1. Joh. 2:1. Toinen puolustajamme on Pyhä Henki Joh. 16:7.)

Kol. 2:16-17. Kukaan ei siis saa tuomita teitä siitä, mitä syötte tai juotte tai miten noudatatte juhla-aikoja ja uudenkuun ja sapatin päiviä. Ne ovat vain sen varjoa, mikä on tulossa; todellista on Kristuksen ruumis (seurakuntaruumis).

"Kukaan ei siis saa tuomita teitä ..." Ihmiset julistavat tuomiot muille nimenomaan silloin, kun joku ei suostu mukautumaan heidän oppeihinsa ja käsityksiinsä. Tuomion lausuminen toiselle, tai hänen halveksimisensa, on kuitenkin vaarallista, sillä ihan jokainen Jumalan lapsikin on enemmän tai vähemmän tekopyhä. Vasta kun olemme itse heränneet käsittelemään omaa tekopyhyttämme ja ylpeyttämme Herran Jeesuksen kanssa, meillä saattaa olla edellytyksiä "ottaa roska pois toisen silmästä" (Matt. 7:1-5).

Matt. 7:1-5. *"Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi. Niin kuin te tuomitsette, niin tullaan teidät tuomitsemaan, ja niin kuin te mittaatte, niin tullaan teille mittaamaan. Kuinka näet roskan veljesi silmässä, mutta et huomaa, että omassa silmässäsi on hirsi? Kuinka voit sanoa veljellesi: 'Anna kun otan roskan silmästäsi', kun omassa silmässäsi on hirsi? Sinä tekopyhä! Ota ensin hirsi omasta silmästäsi, vasta sitten näet ottaa roskan veljesi silmästä.*

"Mitä syötte tai juotte tai miten noudatatte juhla-aikoja ja uudenkuun ja sapatin päiviä." Paavali opettaa näistä asioista tarkemmin kirjeessään roomalaisille (Room. 14:1-23).

Esim. sapatin / pyhäpäivän vietto voi olla muslimimaissa viisasta tehdä muslimien lepopäivänä perjantaina. Juutalaisten keskuudessa se lienee helpointa viettää lauantaina ja kristillisissä maissa sunnuntaina.

Room. 14:1-23. Hyväksykää joukkoonne myös sellainen, joka on uskossaan heikko, älkääkä ruvetko kiistelemään mielipiteistä. (Se, joka vahtii muita, saattaa itse olla uskossaan heikko, sillä hänen kristillinen ymmärryksensä ei tunnu kestävänsä erilaisuutta. Ongelmaa eivät aina aiheuta ryhmään tulijat vaan joukossa jo mukana olevat. Toista ei voiteta omalle puolelle painostamalla vaan rakastamalla ja omalla esimerkillä.) Joku katsoo voivansa syödä kaikkea, mutta heikkouskoinen syö vain kasviksia. Joka syö kaikkea, älköön halveksiko sitä joka ei syö, ja joka taas ei syö kaikkea, älköön tuomitko sitä joka syö. Onhan Jumala ottanut omakseen hänetkin. (Alkuseurakuntien aikana torilla myytiin usein epäjumalille uhrattua lihaa. Sen syöminen oli ongelma joillekin mutta ei kaikille kristityille. On kuitenkin eri asia syödä lihaa, joka saattaa olla epäjumalille uhrattua, kuin olla mukana kyseisissä epäjumalan palvontamenoissa. 1.Tim.4:4-5 mukaan; kiitos, Jumalan sana ja rukous pyhittävät ruoan. Kaikki eivät tätä eroa tehneet. 1. Kor. 10:28 kohdassa Paavali sanoo, että "jos joku sanoo teille: "Tämä on uhriliha", jättäkää se sanojan vuoksi syömättä".) Mikä oikeus sinulla on tuomita toisen palvelijaa? Oman isäntänsä edessä hän seisoo tai kaatuu - vaikka kyllä hän seisoo, sillä Herra kykenee pitämään hänet pystyssä. (Paavali sanoo tässä hienosti; että vaikka minä tuomitsisin, Herra ei minun tuomiotani vahvista. Minun ongelmani tuomion lausujana on se, että joudun itse sen kanssa Herran eteen. Meidän ei kannata lausua tuomioita edes leipäpapeille joiden isäntänä on maailma, sillä heidänkin on vastattava teoistaan ja tekemättä jättämisistään suoraan Pyhälle Jumalalle. Heidän Raamatunvastaisia tekojaan ja puheitaan me emme kuitenkaan saa itsellemme omaksua.) Joku pitää yhtä päivää toista parempana, toiselle kaikki päivät ovat samanarvoisia. Kukin olkoon omassa vakaumuksessaan varma. (Jos joku on varma, että omassa seurakunnassa vallitsevien käytäntöjen noudattaminen on ok, tehköön niin. Hänen on kuitenkin hyväksyttävä se, että jos Kristuksen seuraajat muulla noudattavat erilaista käytäntöä, hän ei ole heidän tuomarinsa eikä hänen seurakuntansa vaan Herra.) Joka kiinnittää huomionsa päiviin, tekee niin Herran kunniaksi, ja joka syö, syö Herran kunniaksi, sillä hän kiittää Jumalaa. Joka taas ei syö, on Herran kunniaksi syömättä, ja hänkin kiittää Jumalaa. (Kannattaa kiittää Jumalaa siitä, mitä meillä on. Ja viedä kiitoksen kanssa pyyntömme Jumalalle myös siitä, mitä meillä ei ole, mutta jota tarvitsemme.) Kukaan meistä ei elä itseään varten eikä kukaan kuole itseään varten. Jos elämme, elämme Herran omina, ja jos kuolemme, kuolemme Herran omina. Elämmepä siis tai kuolemme, me kuulumme Herralle. (Kun me kuulumme Herralle, me olemme oksina Kristus-puussa. Kristus saa itse puhdistaa puunsa oksat, myös meidät it-

semme, jotta mekin tuottaisimme runsaampaa hedelmää; Joh. 15:2.) ... Kuinka sinä voit tuomita veljesi (sisaresi)? Tai sinä toinen, kuinka voit halveksia veljeäsi (sisartasi)? Kaikki me joudumme Jumalan tuomioistuimen eteen. ... Älkäämme siis enää tuomitko toisiamme. Katsokaa sen sijaan, ettette saata veljeänne (sisartanne) kompastumaan ja kaatumaan. Herraan Jeesukseen luottaen tiedän varmasti, ettei mikään ole sinänsä epäpuhdasta. (Jumalan sana ja rukous pyhittävät sen, kun se otetaan kiittäen vastaan; 1. Tim. 4:4-5.) Mutta jos joku pitää jotakin epäpuhtaana, hänelle se on epäpuhdasta. (Hänen omatuntonsa kertoo hänelle sellaista eikä omantunnon vastaisia asioita kannata tehdä.) Jos veljesi (sisaresi) pahastuu ruoastasi, et enää ole noudattanut rakkauten (agápē) vaatimuksia. Älä saata ruoallasi perikatoon sitä, jonka vuoksi Kristus on kuollut. Älkää antako aiheita pilkata sitä hyvää, minkä olette saaneet. (Keskinäinen kiistely aiheuttaa pilkkaa ulkopuolisten taholta ja estää heitä tulemasta Kristuksen seuraajiksi.) Jumalan valtakunta ei ole syömistä eikä juomista, vaan vanhurskautta, rauhaa ja iloa, jotka Pyhä Henki antaa. (Ihmisen oma vanha luonto keskittyy omaan hyvinvointiinsa. Pyhän Hengen ohjauksessa oleva uusi luonto keskittyy oman hyvinvointinsa lisäksi myös seurakunnan ja muiden hyvinvointiin.) Joka tällä tavoin palvelee Kristusta, on Jumalalle mieleen ja saa ihmistenkin arvonannon. (Myös se palvelee Kristusta, joka välttää tuomitsemista ja muiden halveksimista. Neuvominen, jos sen kykenee tekemään rakkaudessa, on eri asia ja on tarpeellista.) Pyrkikäämme siis rakentamaan rauhaa ja vahvistamaan toisiamme. Älä ruoan vuoksi hajota Jumalan työtä. Kaikki tosin on puhdasta, mutta ihmiselle on pahaksi, jos hän syö jotakin, mikä loukkaa omaatuntoa. (Meidän jokaisen omatunto varoittaa enemmän tai vähemmän eri asioista. Siksi on tärkeää kouluttaa oma omatunto antamaan oikea ääni Jumalan sanan avulla.) Sinun on hyvä olla syömättä lihaa ja juomatta viiniä (jos se loukkaa muita) ja välttää muutakin, mikä loukkaa veljeäsi (sisartasi). Säilytä sinä oma uskosi Jumalan edessä. Onnellinen se, joka ei tuomitse itseään siitä minkä uskoo oikeaksi. (Ristiriitatilanteen tullessa vastaan kannattaa lähimmäiseen suhtautua armollisesti ja rakkaudellisesti. Mutta kannattaa myös selvittää itsellensä Raamatusta, onko itse tulkinnut Jumalan sanaa oikein.) Mutta se, joka epäröi ja silti syö, on tuomittu, koska hän ei toimi uskon perusteella. Kaikki, mikä ei perustu uskoon, on syntiä. (Kun usko on ankuroitu Raamatun sanaan eikä muiden mielipiteisiin, se antaa sisäisen rauhan.)

"Ne (kristillisyyden erilaiset muodot) ovat vain sen varjoa, mikä on tulossa; todellista on Kristuksen ruumis." Keskitymmekö me omassa seurakunnassamme itsemme ja oman ryhmämme ympärille, vai otammeko me huomioon myös muualla olevan Kristuksen ruumiin tarpeet? Kristittyinä kasvun yhdessä vaiheessa huomasin itse keskittyneeni liikaa oikeaoppisuuteen. Siinä itsessään ei ollut mitään väärää, mutta vääryys olikin siinä, kun huomasin vaativani sitä myös muilta. Oikeaoppisuuden vaatimus nosti esiin omassa sydämessäni piilevän ylpeyden ja lahkohenkisyyden sekä karkotti armahtavuuden ja rakkauden (Mark. 7:21-23, Gal. 5:19-21). Onneksi Jumalalla oli silloin ja on edelleenkin kärsivällisyyttä minunkin suhteeni. En minä ole sydämessäni piilevästä ylpeydestä ja lahkohenkisyydestä eroon päässyt, mutta nyt minä osaan varoa niitä enkä enää niin helposti päästä niitä valtaan.

Mark. 7:21-23. Juuri ihmisen sisältä, sydäimestä, lähtevät pahat ajatukset, ja niiden mukana siveettömyys, varkaudet, murhat, aviorikokset, ahneus, häijyys, vilppi, irstaus, pahansuopuus, herjaus, ylpeys ja uhmamieli. Kaikki tämä paha tulee ihmisen sisältä ja saastuttaa hänet."

(Sydämellä tarkoitetaan tässä ihmisen vanhaa luontoa, ihmisen minuutta. Tästä jumalanvastaisesta vanhasta luonnostaan ei yksikään Jumalan lapsi pääse elämänsä aikana eroon, ei pääse vaikka olisi kuinka Hengellä täyttynyt.)

Gal. 5:19-21. Lihan (ihmisen vanhan luonnon) aikaansaannokset ovat selvästi nähtävissä. Nii-tä ovat siveettömyys, saastaisuus, irstaus, epäjumalien palveleminen, noituus, vihamielisyys, riidat, kiihkoilu, kiukku, juonittelu, eripuraisuus, lahkolaisuus, (lahkolaisuus on hengellisen ihmisen synti) kateus, juomingit, remuaminen ja muu sellainen.

Kol. 2:18. Teidän voittajan palkintoanne ei saa riistää teiltä kukaan, joka nöyryyttää itseään kieltäymyksin, vajoaa näkyihinsä ja palvoo enkeleitä. ...

"Teidän voittajan palkintoanne ..." Meidän palkintomme odottaa meitä taivaassa. Ja se on jotain niin suurta ja ihmeellistä, että meillä kenelläkään ei ole mitään mahdollisuutta käsittää sitä (1. Kor. 2:9).

1. Kor. 2:9. *Me julistamme, niin kuin on kirjoitettu, mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mitä ihminen ei ole voinut sydämessään aavistaa, minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat. (Monet luopuvat maailmallisten nautintojen vuoksi sekä tästä tulevaisuudesta, että siitä ilosta ja rauhasta, joka tulee jo nyt Jumalan lapselle.)*

"Joka nöyryyttää itseään kieltämyksin". Ihmistä ei tässä nöyryytä Jumala, vaan ihminen itse. Tämä jo kertoo sen, että itsensä nöyryytyksen tarkoitus on korostaa ja korottaa omaa hurskautta. Aidosti nöyrä (nöyrä, köyhä, ahdistettu) on aivan eri asia kuin nöyrytetty (Fil. 2:3-4). Jumala ei nöyryytä ketään – nöyräksi Jumala kyllä voi tehdä (Ps. 119:71).

Fil. 2:3-4. *Älkää tehkö mitään itsekkyydestä tai turhamaisuudesta, vaan olkaa nöyriä ja pitäkää kukin toista parempana kuin itseänne. Älkää tavoitelko vain omaa etuanne vaan myös muiden parasta. (Miten sillä auttaa muita, jos on itse "älä tartu, älä maista, älä kosketa" -ohjeen vanki; Kol. 2:21.)*

Ps. 119:71. *Hyvä oli, että jouduin nöyrytymään, näin minä opin sinun (Jumalan) määräyksi.*

"Joka ... vajoaa näkyihinsä (pöyhkeilee näyistään)." Se, joka tuntee Herraa ja Herran sanaa, tuo näkynsä ja mielipiteensä esille aralla mielellä muiden arvioitavaksi, sillä hän tietää että hänenkin profetianlahjansa on vajavainen (Jer. 9:22-23, Ef. 1:17, 1. Kor. 13:9).

Jer. 9:22-23. *Näin sanoo Herra: ... Joka haluaa kerskua, kerskukoon sillä, että tuntee minut ja tietää, mitä minä tahdon. (Ainoa pätevä kerskumisen aihe tässä maailmassa olisi Jumalan ja Hänen sanansa tunteminen. Mutta se, joka alkaa jo vähän Jumalaa ja Jumalan sanaa tuntea, huomaa taatusti oman riippuvuutensa Jumalasta - ja siksi hänen halunsa kerskua katoaa.)*

Ef. 1:17. *Minä rukoulen, että Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja näkemisen hengen, niin että oppisitte tuntemaan hänet, (Vasta kun sallimme Pyhän Hengen kirkastaa meille Kristusta Jeesusta, ja Häntä nimenomaan ristiinnaulittuna, alamme tuntemaan Jumalaa.)*

1. Kor. 13:9. *Tietämistemme on näet vajavaista ja profetoimistemme on vajavaista,*

"Joka ... palvoo enkeleitä." Tällainen henkilö on mennyt paholaisen virittämään ansaan (Hepr. 1:14). Yksikään Jumalan enkeli ei suostu ottamaan vastaan itseensä kohdistuvaa palvontaa (Ilm. 19:10). Paholainen enkeleineen on sen sijaan palvonnasta mielissään (Jes. 14:12-14).

Hepr. 1:14. *Eivätkö enkelit ole palvelevia henkiä? Heidät lähetetään palvelemaan niitä, jotka saavat osakseen autuuden. (Jumalan lähettämät enkelit palvelevat aina ihmisiä, ei koskaan toisin päin. Ihmiset, jotka itse ottavat yhteyttä enkeleihin, saavat yhteyden vain paholaisen enkeleihin, jotka ovat täällä maailmassa riivaajina.)*

Ilm. 19:10. *Minä (Johannes) heittäydyin hänen (enkelin) jalkoihinsa kumartaakseni häntä, mutta hän sanoi: "Älä tee niin! Minä olen vain Jumalan palvelija, niin kuin sinä ja veljesi, jotka olette Jeesuksen todistajia. Jumalaa sinun tulee kumartaa!"*

Jes. 14:12-14. *Voi, sinä putosit taivaalta, sinä Kointähti, sarastuksen poika! Alas maahan sinut survaistiin, sinä kansojen kukistaja." Etkö juuri sinä sydämessäsi sanonut: "Minä tahdon nousta taivaisiin! Minä pystytän valtaistuimeni Jumalan tähtiä korkeammalle, minä tahdon istua jumalten vuorella kaukana pohjoisessa, minä nousen pilviä ylemmäksi, olen korottava itseni Korkeimman vertaiseksi." (Tämä raamatunkohta kertoo Saatanasta.)*

Enkeliä palvonta eri muodoissaan on nykyisin voimissaan ja vain lisääntyy (2. Kor. 11:14).

2. Kor. 11:14. *Eikä ihme, tekeytyyhän itse Saatanakin valon enkeliksi.*

Kol. 2:18-19. ... Sellaisen ihmisen tekevät hänen omat tyhjät ajatuksensa ylpeäksi, eikä hänellä ole yhteyttä Kristukseen, päähän, joka huolehtii koko (seurakunta) ruumiista ja pitää sitä nivelten ja jänteiden avulla koossa, niin että se kasvaa Jumalan tarkoittamalla tavalla.

"Eikä hänellä ole yhteyttä Kristukseen, päähän." Tällaista ihmistä ei ohjaa Jumalan sana vaan jokin vieras uskonto, ideologia, filosofia tai tieteelliseksi- tai uskonnolliseksi naamioitu oppi. Paavali on edellä puhunut ihmisten käsi-

tyksiin ja maailman alkuvoimiin perustuvista opeista (Kol. 2:8-10). Jaakob yhdistää tällaiset ihmisopit pahoihin henkivaltoihin (Jaak. 3:14-15).

Kol. 2:8-10. *Pitäkää varanne, ettei kukaan houkuttele teitä harhaan tyhjillä ja pettävillä viisauden opeilla, jotka nojautuvat ihmisten perinnäisiin käsityksiin ja maailman alkuvoimiin eivätkä Kristukseen. (Nämä "viisauden" opit ohittavat tai mitätöivät Jeesuksen kuoleman ristillä ihmisten syntien vuoksi. Nämä "viisauden" opit vievät harhaan tarjoamalla keinoja selvitä kuoleman jälkeen tulevasta tuomiosta ilman Jeesuksen Kristuksen sovintoveren turvaa.) Hänessä (Kristuksessa) on jumaluus ruumiillistunut koko täyteydessään, ja hänen yhteydessään myös te olette tulleet tästä täyteydestä osallisiksi. (Kun olemme avanneet sydämemme oven Kristukselle, meillä on yhteys viisauden ja tiedon aarteisiin; Kol. 2:3. Menetämme ne, jos luovumme Raamatun sanan noudattamisesta.)* Jaak. 3:14-15. *Mutta jos teidän sydäntänne hallitsee katkera kateus ja riidanhalu, älkää vastoin totuutta kerskuko kuvitellulla viisaudellanne. Sellainen ei ole ylhäältä tulevaa viisautta, vaan maallista, ihmisistä tulevaa, pahojen henkien viisautta. (Ihmisen vanha luonto on sodassa Jumalan tahtoa vastaan, Gal. 5:16-17, joten ihminen asettuu, usein tietämättään, samalle puolelle pahojen henkien kanssa.)*

Jos ihmisellä itsellään joku ruumiinjäsen, esim. jalka, ei enää tottele päästä tulevia käskyjä, se halvaantuu. Se alkaa olla esteenä ruumiin muille toiminnoille. Sama se on Kristuksen seurakuntaruumiissa.

"Kristuksen ruumis (seurakunta) kasvaa Jumalan tarkoittamalla tavalla." Miten Kristus huolehtii oman seurakuntaruumiinsa kasvusta?

- Lisäämällä opetuslapsia seurakuntaruumiiseen käyttämällä työkalunaan kastamista, opettamista ja evankeliumin julistamista (Matt. 28:19-20, Apt. 5:20).
Matt. 28:19-20. *Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun (Jeesuksen) opetuslapsikseni: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskenyt teidän noudattaa. Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti."*
Apt. 5:20. *"... julistakaa kansalle kaikki tämän uuden elämän sanat."*
- Varustamalla opetuslapset armolahjoilla keskinäiseen palvelutyöhön seurakuntaruumiissa (Ef. 4:11-12).
Ef. 4:11-12. *Hän (Jeesus) antoi seurakunnalle sekä apostolit että profeetat ja evankeliumin julistajat, sekä paimenet että opettajat, varustaakseen kaikki seurakunnan jäsenet palvelutyöhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen.*
- Ruokkimalla seurakuntaruumistaan hengellisellä ravinnolla (Matt. 4:4).
Matt. 4:4. *Mutta Jeesus vastasi: "On kirjoitettu: 'Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.'" (Jumalan ilmoitus on kirjoitettu Raamattuun.)*
- Varustamalla seurakuntaruumiinsa sekä puolustustaisteluun että hyökkäyssotaan (= rukous) pahoja henkivaltoja vastaan (Ef. 6:10-13).
Ef. 6:10-13. *Lopuksi: vahvistukaa Herrassa, ottakaa voimaksenne hänen väkevyytensä. Pukekaa yllenne Jumalan taisteluvälineet (koko sota-asu), jotta voisitte pitää puolianne Paholaisen juonia vastaan. (Taisteluvälineet on puettava ylle kaikkine osineen. Jos jonkin osan jättää pois, paholainen kyllä huomaa sen ja käyttää sitä kohtaa hyväkseen.) Emmehän me taistelemme ihmisiä vastaan vaan henkivaltoja ja voimia vastaan, tämän pimeyden maailman hallitsijoita ja avaruuden pahoja henkiä vastaan. Ottakaa siis yllenne Jumalan taisteluvälineet (koko sota-asu), niin että kykenette pahan päivän tullen tekemään vastarintaa ja selviytymään taistelusta pystyssä pysyen. (Tässä ei sanota "että voittaisitte", koska Kristus on jo voittanut ja on Voittaja, ja Häneen kätkeytinä me olemme voittajan puolella. Jos me puukeudumme vain osittain, esim. emme pysy totuudessa, me väistämättä lankeamme, mutta palatkaamme silloinkin syntimme tunnustaen Kristuksen sovintoveren alle, haavojemme Parantajan luo.)*

- Puhdistamalla ja hoitamalla seurakuntaruumistaan (Joh. 15:1-2). Puhdistaminen ja rönsyjen leikkaaminen ei koskaan ole kivuton asia. Puhdistamiseen Jumala on usein käyttänyt vainoa ja ahdistusta. Näin Jumala ilmeisesti nytkin tulee puhdistamaan omaa seurakuntaruumistaan. Tällainen näyttäisi johtavan pidemmällä aikavälillä näkyvään seurakunnan kahtiajakoon.
 - * On laitoskirkko, joka maailmanmielisenä köyhtyy ja kuivettuu, sillä miksi kukaan tulisi sinne, kun maailma tarjoaa samanlaista mutta parempaa.
 - * On Kristuksen seurakuntaruumis, joka pysyy elinvoimaisena, sillä Jeesus Kristus on itse luvannut huolehtia siitä ja olla sen keskuudessa.

Maailmanmieliset kristityt ovat jo Suomessakin alkaneet ilmiäntä oikeuden tuomittaviksi Jumalan sanaa noudattavia kristittyjä, mutta Jumala on luvannut, että Hän pitää omistaan huolta vaikeuksienkin keskellä (Matt. 5:11-12, Ef. 5:29-30).

Joh. 15:1-2. *"Minä (Jeesus) olen tosi viinipuu, ja Isäni on viinitarhuri. Hän leikkaa minusta pois jokaisen oksan, joka ei tuota hedelmää, mutta jokaisen hedelmää tuottavan oksan hän puhdistaa liioista versoista, jotta se tuottaisi hedelmää entistä enemmän. (Hengen hedelmä alkaa kasvaa automaattisesti, jos vain pysymme kiinni Kristus-puussa. Ja Kristus-puussa me pysymme luke-malla ja/tai kuuntelemalla Raamattua, viettämällä aikaa rukouksessa ja käymällä seurakunnan kokouksissa.)*

Matt. 5:11-12. *"Autuaita olette te, kun teitä minun (Jeesuksen) tähteni herjataan ja vainotaan ja kun teistä valheellisesti puhutaan kaikkea paha. Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä palkka, jonka te taivaissa saatte, on suuri. Niinhän vainottiin profeettojakin, jotka elivät ennen teitä. (Maailmanmieliset, kristityn nimellä kulkevat henkilöt, luulevat olevansa oikeassa ja tekevänsä kirkolle palveluksen, kun he ilmiäntävät sisariaan ja veljiään oikeudelle. He ovat kuin Kristusta vainoavia Sauluksia, jollainen Paavalikin oli ennen kuin hän kohtasi Kristuksen.)*

Ef. 5:29-30. *Eihän kukaan vihaa omaa ruumistaan, vaan jokainen ravitsee ja vaalii sitä. Juuri niin hoitaa Kristuskin seurakuntaansa, omaa ruumistaan, jonka jäseniä me olemme.*